

Από τὰ θαύματα τῆς Ἁγίας Πιστεῶς μας
Ἐπὶ τῇ Ὑψώσει τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

Ὁ σταυρὸς ποὺ θαυματουργεῖ*

Στις ἀρχὲς τοῦ 1965, ἔφεραν στὸ Νοσοκομεῖο Παίδων τῆς Μόσχας τὴν μικρὴ κόρη ἑνὸς διασήμου σοβιετικοῦ ἐπιστήμονος, μέλους τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος.

Τὸ κοριτσάκι, ἡλικίας 8 ἐτῶν, ἐπειδὴ οἱ γονεῖς εἶχαν πάει στὸ ἐξωτερικὸ γιὰ ἐπιστημονικὴ ἐργασία, ἔμενε τὸν τελευταῖο καιρὸ σ' ἓνα κρατικὸ οἰκοτροφεῖο καὶ ἐκεῖ ἀρρώστησε. Τὸ κορίτσι μεταφέρθηκε στὸ Νοσοκομεῖο, διότι παρουσίασε πυρετὸ πολὺ ὑψηλό, ὁ ὁποῖος μὲ τίποτε δὲν ὑποχωροῦσε.

Τὴν πέμπτη ἡμέρα ἀπὸ τότε ποὺ ἐκδηλώθηκε ὁ πυρετός, ἡ κατάστασή του χειροτέρευσε πολὺ, καὶ σὲ λίγο ἔπεσε σὲ κῶμα.

Ἡ Διεύθυνση τοῦ Νοσοκομείου ἔστειλε τηλεγράφημα στοὺς γονεῖς του καὶ τοὺς πληροφοροῦσε, ὅτι ἡ κόρη τους ἦταν βαρεῖα ἀρρωστη καὶ ὅτι ἡ ζωὴ της δὲν θὰ παρατεινόταν περισσότερο ἀπὸ 3-4 ἡμέρες.

Ὁ γιαιτρός διέταξε νὰ μεταφέρουν τὴν μικρὴ στὴν αἴθουσα ἐντατικῆς παρακολουθήσεως, τὴν ἔβαλαν στὴν συσκευὴ ὀξυγόνου, ἀλλὰ ὁ πυρετὸς ἀνέβαινε συνεχῶς καὶ οἱ σφιγμοὶ ἠῤῥξαναν. **Ἡ** μικρὴ

ἄρρωστη, πολὺ ἀδύνατη, πήγαινε στὸ χειρότερο καὶ ἀνέπνεε πολὺ δύσκολα.

* * *

Εαφνικά, σηκώθηκε στὸ κρεβάτι της καὶ ρώτησε: «Ποῦ εἶναι ὁ μπαμπᾶς καὶ ἡ μαμά μου; Γιατί δὲν εἶναι ἐδῶ;»... Ὁ γιατρός καὶ οἱ νοσοκόμες προσπάθησαν νὰ τὴν καθησυχάσουν λέγοντας, ὅτι οἱ γονεῖς της θὰ ἔλθουν σὲ λίγο ἀεροπορικῶς. «**Τ**ότε εἰδοποιήστε ἀμέσως τὴν γιαγιά μου», εἶπε ἡ μικρή. «**Κ**ατοικεῖ στὴν ὁδὸ Χ. **Γ**ρηγόρα σπεύσατε, χωρὶς αὐτὴν θὰ πεθάνω. **Μ**όνο αὐτὴ μπορεῖ νὰ μὲ βοηθήση»...

Ἐκαναν ἀμέσως αὐτὸ πὺν ζήτησε τὸ παιδί. Τὸ ἀπόγευμα, τὸ αὐτοκίνητο τοῦ Νοσοκομείου ἔφερε τὴν γιαγιά τοῦ παιδιοῦ, ἡ ὁποία παραπονέθηκε στὸ προσωπικὸ τοῦ Νοσοκομείου, γιατί δὲν τὴν εἰδοποίησαν ἐγκαίρως καὶ παρακάλεσε νὰ τὴν ἀφήσουν μόνη μὲ τὸ παιδί. Ὁ γιατρός πάντως ἔδωσε ἐντολὴ σὲ μιὰ νοσοκόμο νὰ ἐπιβλέπη διακριτικᾶ.

Ἡ γιαγιά ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσάντα της κάτι καὶ τὸ ἔβαλε στὸ ἀριστερὸ χέρι τῆς ἄρρωστης ἐγγονῆς της. Ἐπειτα γονάτισε δίπλα ἀπὸ τὸ κρεβάτι καὶ ἄρχισε νὰ προσεύχεται. **Μία** ὥρα πέρασε...

Εἰδοποίησαν τὸν γιατρὸ γιὰ τὴν συμπεριφορὰ τῆς γιαγιᾶς κι' ἐκεῖνος σὲ λίγο παρουσιάστηκε στὸ δωμάτιο καὶ εἶπε στὴν γιαγιά:

«**Σ**ᾶς παρακαλῶ, ἀφῆστε τὸ παιδί νὰ πεθάνη εἰρηνικά!»...

Τὸ κοριτσάκι, πὺν μέχρι τότε εἶχε κλειστὰ τὰ μάτια καὶ κοιμόταν, τὰ ἀνοίξε ἀπότομα, κάθησε στὸ κρεβάτι του καὶ εἶπε μὲ φωνὴ ἡρεμῆ καὶ σταθερῆ:

«**Γ**ιατρέ, ποιὸς σᾶς εἶπε, ὅτι πρόκειται νὰ πεθάνω; **Δ**ὲν ἔχω πιὰ πυρετό, εἶμαι πολὺ καλὰ καὶ θέλω νὰ φάω»...

Ταραγμένος ὁ γιατρός, πιάνει τὸν σφιγμὸ τοῦ παιδιοῦ. Ἦταν κανονικός. Ὁ πυρετὸς ἐπίσης. Ὁ πόνος στὸ κεφάλι εἶχε περάσει κι' αὐτός. Ὁ γιατρός παράγγειλε νὰ φέρουν γάλα. **Α**φοῦ ἤπια τὸ γάλα του, «τώρα θέλω νὰ κοιμηθῶ», εἶπε τὸ παιδί. «**Ἡ** γιαγιά μου νὰ μείνη μαζί μου αὐτὴ τὴ νύχτα», πρόσθεσε. **Κ**αὶ ἔπεσε σ' ἓνα βαθὺ ὕπνο...

Ὁ γιατρός ἤρθε 5-6 φορὲς ὅλη τὴν νύχτα, γιὰ νὰ δῆ τί γίνεται τὸ παιδί. Ὁ πυρετὸς καὶ ἡ ἀναπνοὴ ἦταν κανονικά. Ὁ κίνδυνος πλέον εἶχε ὀριστικᾶ ἀπομακρυνθῆ. Ὄταν τὸ πρῶτ, στὶς 7 ἡ ὥρα, ἡ νοσοκόμος μπῆκε στὸ θάλαμο τοῦ παιδιοῦ,

είδε την μικρή να γελάει και να συζητῆ με την γιαγιά της.

Όταν τῆς ἔφεραν τὸ γάλα, ἔκανε τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ, πρὶν τὸ πιῆ. Ἡ νοσοκόμα κούνησε τὸ κεφάλι της καὶ τῆς εἶπε κάπως αὐστηρά: «Σὺ ποὺ εἶσαι μέλος τῶν Πιονιέρων (παιδικὴ ἀθεϊστικὴ ὀργάνωση) κάνεις τὸ σταυρό σου; Καὶ σεῖς γιαγιά ποιά εἶστε;»...

Ἡ μικρὴ ἄρρωστη ἀπάντησε μὲ ἤρεμο ὕφος, ἀλλὰ καὶ σταθερότητα: «Γιατί δὲν μπορῶ νὰ κάνω τὸ σταυρό μου; Ἐὰν ὁ σταυρός δὲν ἔκανε τὸ θαῦμα του, σήμερα τὸ πρῶτὸ θὰ μὲ εἶχατε θάψει!»!

Λέγοντας αὐτά, ἔδειξε τὸν σταυρὸ ποὺ κρατοῦσε στὸ ἀριστερὸ της χέρι. Ἦταν ἓνα μικρὸ ἀριστούργημα τέχνης τῆς παλαιᾶς ἐποχῆς. Στὴν μία πλευρὰ ἦταν σκαλισμένη ἡ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ καὶ στὴν ἄλλη ἦταν γραμμένα τὰ λόγια: «Σῶσε μας καὶ προστάτεψέ μας!».

Ἡ νοσοκόμος τὰ διηγῆθηκε ὅλα αὐτὰ στοὺς γιατροὺς, οἱ περισσότεροι τῶν ὁποίων ἦταν μέλη τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος. Ἐβγαλαν τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ μία ἀπὸ τίς σπάνιες περιπτώσεις αὐθυποβολῆς!!!...

* * *

Τότε ἓνας ἀπὸ τοὺς γιατροὺς εἶπε: «Ἐὰν εἶναι ἔτσι ὅπως τὸ λέτε, ὅτι δηλαδὴ πρόκειται περὶ αὐθυποβολῆς, τότε μποροῦμε νὰ κάνουμε ἓνα πείραμα γιὰ νὰ τὸ ἐλέγξουμε. Νὰ ζητήσουμε τὸ “μαγικὸ” αὐτὸ ἀντικείμενο ἀπὸ τὴν γιαγιά καὶ νὰ τὸ χρησιμοποιήσουμε στὴν περίπτωση τοῦ μικροῦ ἀρρώστου ἀγοριοῦ, ποὺ βρίσκεται στὸ διπλανὸ δωμάτιο καὶ εἶναι ἔτοιμο νὰ πεθάνη. Ἡ μικρὴ του ἡλικία δὲν τοῦ ἐπιτρέπει νὰ καταλάβη τί θὰ κάνουμε ἐμεῖς;»...

Τὸ ἔτοιμοθάνατο παιδάκι ἦταν μόλις δυόμιση ἐτῶν. Οἱ γονεῖς του ἦταν φανατικοὶ ἄθεοι καὶ φυσικὰ δὲν τοῦ εἶχαν μιλήσει ποτὲ γιὰ τὸν Χριστό. Οἱ γιατροὶ ζήτησαν ἀπὸ τὴν γιαγιά νὰ τοὺς δανείση τὸν σταυρὸ, κι ἐκεῖνη δέχθηκε ὑπὸ τὸν ὄρον ὅτι θὰ εἶναι καὶ αὐτὴ παρούσα, γιὰ νὰ μπορέση νὰ προσευχηθῆ κοντὰ στὸν μικρὸ ἄρρωστο.

Τὸ ἄρρωστο παιδί, στὸ ὁποῖο εἶχαν δώσει ἓνα φάρμακο, κοιμόταν βαθεῖα. Ἡ γιαγιά ἔπεσε στὰ γόνατα καὶ ἄρχισε νὰ προσεύχεται θερμά, ἀλλ' αὐτὴ τὴν φορὰ μὲ τὴν παρουσία τῶν νοσοκόμων καὶ τριῶν γιατρῶν, οἱ ὁποῖοι στέκονταν ὄρθιοι, ἀκίνητοι καὶ ἀμίλητοι, σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιθυμία τῆς γιαγιάς.

Τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε ἄμεσο. **Τ**έλεια θεραπεία!... **Π**αρὰ τὶς προσπάθειες πὺ καταβλήθηκαν γιὰ νὰ μὴ διαδοθῆ τὸ θαῦμα αὐτό, σὲ λίγο ὅλος ὁ κόσμος τὸ εἶχε μάθει...

* * *

Μετὰ ἀπὸ λίγο καιρὸ, μέσα στὴν νύχτα, δύο αὐτοκίνητα μαῦρα, μὲ σβησμένα τὰ φῶτα, σταμάτησαν σ' ἓνα προάστιο τῆς Μόσχας, ὅπου ἔμενε ἡ γιαγιά, γιὰ τὴν ὁποία μιλήσαμε προηγουμένως. **Δ**ὺ ἄνθρωποι μπῆκαν στὸ σπίτι τῆς γιαγιάς. **Υ**στερα ἀπὸ λίγο βγήκαν μαζί με τὴν γερόντισσα. **Κ**ατευθύνθηκαν στὸ κέντρο τῆς Μόσχας καὶ μπῆκαν σ' ἓνα πολυτελέστατο σπίτι.

Εκεῖ ἦταν ἓνας ἄνδρας ἄρρωστος πολὺ βαρεια. **Η** γιαγιά στάθηκε δίπλα στὸ κρεβάτι του. **Τ**ότε εἶπε στὸν ἄρρωστο: **«Μ**ὴ φοβᾶσαι, παιδί μου. **Κ**ράτησε στὸ χέρι σου αὐτὸ τὸ σταυρὸ καὶ προσευχήσου μαζί με μένα. **Κ**άνε τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ. **Κ**αὶ σεῖς ὅλοι πὺ βρίσκεσθε ἐδῶ, κάνετε τὸ ἴδιο, γιὰ νὰ μπορέση νὰ γίνῃ καλὰ ὁ ἄρρωστος»...

Αφοῦ εἶπε αὐτὰ ἡ γιαγιά, γονάτισε καὶ ἄρχισε τὴν προσευχὴ τῆς. **«Ἀ**ναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ Αὐτοῦ καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου Αὐτοῦ οἱ μισοῦντες Αὐτὸν...». **«ᾠ** Κύριε, μᾶς χάρισες τὸν πολύτιμο Σταυρὸ Σου, ὡς ὄπλο γιὰ τὴν ἐκδίωξη τῶν ἐχθρῶν. **ᾠ**, Ἄγιε Σταυρὲ τοῦ Κυρίου, ἔλα νὰ μᾶς θοηθήσης, μαζί με τὴν εὐλογημένη Θεοτόκο καὶ ὅλους τοὺς Ἁγίους. **Γ**ένοιτο!»...

Ο ἄρρωστος σὲ λίγο θεραπεύθηκε τελείως. **Ο** ἄνθρωπος αὐτὸς ἦταν ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρους ἀξιωματούχους τοῦ Κόμματος. **Λ**επτομέρειες περισσότερες ὡς πρὸς τὶς συνθήκες θεραπείας του δὲν ἔγιναν γνωστές, λόγω τῆς ιδιότητος τοῦ θεραπευθέντος. **Εἶ**ναι μόνο γνωστὸ, ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτός, ἐκτὸς ἀπὸ ἐπίλεκτο μέλος τοῦ Κόμματος ἦταν καὶ μέλος τοῦ Ἀνωτάτου Σοβιέτ. **Π**αρὰ τὶς ιδιότητές του αὐτὲς ἔδειξε φανερὰ τὴν πίστι του στὸν Κύριο Ἰησοῦ.

Καὶ δὲν εἶναι ὁ μόνος μεταξὺ τῶν ἀνωτέρων στελεχῶν τοῦ κράτους πὺ δὲν ἀρνοῦνται τὴν βοήθεια τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας... **Οἱ** δρόμοι τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀνεξιχνίαστοι...

□

(*) Περιοδ. «Ἁγιος Κυπριανός», ἀριθμ. τεύχους 286 / Σεπτέμβριος-Ὀκτώβριος 1998, σελ. 110-111, 115. Σόλωνος Τ. Νινικά, Ἡ πνευματικὴ ἀντίστασις τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ. σελ. 276-279, Ἀθῆνα 1991. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.